

Hinni, hogy Isten megadja, amit kérünk Tőle Az imádság ereje 06.

Alkalom: vasárnap de.
Dátum: 2026.10.04.

Ige: ApCsel 12,5-17
Ef 6,18-20

¹⁸Minden imádságotokban és könyörgéseitekben imádkozzatok mindenkor a Lélek által, és legyetek éberek, teljes állhatatossággal könyörögve valamennyi szentért; ¹⁹és énértem is, hogy adassék nekem az ige, ha szóra nyitom a számat, hogy bátran ismertessem meg az evangélium titkát, ²⁰amelynek követe vagyok bilincsből is, hogy bátorságom legyen azt úgy hirdetni, ahogyan kell.

1. Kedves Testvérek! Folytatjuk tovább az imádságról és az imádság erejéről elkezdett sorozatunkat. Ma a 6. alkalommal arról szeretnék beszélni az Ige alapján, hogy higgyünk abban, hogy amit kérünk Istentől, azt megadja nekünk!

Vagyis a hit és az imádság elválaszthatatlanul összetartozik a hívő ember életében. Hiszek Istenben és ezért imádkozom Hozzá. És imádkozom Istenhez, ezért a hitem folyamatosan erősödik. A hitemet az imádság tartja edzésben. Az imádságom motorja pedig a hitem az élő Istenben. Az imádság által nyerek erőt, hogy a hitem erős lehessen és maradhasson. De a hitem is folyamatosan erősíti és edzésben, frissen tartja az imádkozást, az Úrral történő beszélgetést.

A hit és az imádság egymást tudja erősíteni és táplálni.

2. Rátérve mai Igénkre, ahhoz, hogy Péter történetét jobban megértsük, előljáróban néhány dolgot szükséges elmondani. Lukács a Cselekedetek könyvében leírja azt, hogy kivégzik Istvánt a Krisztus-hite miatt. Ez pedig elindít egy üldözési hullámot Jeruzsálemben. Az üldözött keresztyének szétszóródtak, elmenekültek más városokba, csak az apostolok maradtak Jeruzsálemben

Saul, aki egyébként tanult zsidó rabbi volt, teljesen egyetértett István megkövezésével, és egy csapat fegyveres élén útnak indul Damaszkuszba, hogy erőszakkal Jeruzsálembe vigye a Krisztus-hívő zsidókat. És ismerjük a történetet, hogyan szólítja meg őt az Úr, hogyan vakul meg 3 napra, majd nyeri vissza a látását. De ami mégis a legfontosabb, hogy lelki látást nyert Saul, és így ő is felismerte Jézusban a megígért Messiást. Saul megtér, és a legbuzgóbb követője lesz Jézusnak.

Ezután egy csendesebb időszak következik. Időlegesen abbamaradnak az üldözések, de a felszín alatt ott parázsluk a zsidók gyűlölete a keresztyékekkel szemben.

41-ben Claudius római császár magasabb rangra emeli Heródes Agrippát. Eddig negyedes fejedelem volt, most királyi rangot kap, ami azt jelenti, hogy már nincs közvetlen felette helytartó, csak római a császár, aki viszont messze, Rómában tartózkodik. Ez a „kinevezés” sokat rontott a keresztyének helyzetén, mert a

zsidók rávették a zsidó származású uralkodót, hogy lépjen fel a Krisztus-követőkkel szemben. Amíg a helytartó volt a közvetlen felettese, a római jog több szabadságot adott még a meghódított országok népeinek is. Most azonban Heródes Agrippa önkényúrként uralkodhat a népen.

Erről olvasunk az ApCsel 12. rész első verseiben: ¹*Abban az időben Heródes király kegyetlenkedni kezdett a gyülekezet egyes tagjaival. ²Jakabot, János testvérét pedig karddal kivégeztette. ³Amikor látta, hogy ez tetszik a zsidóknak, azzal folytatta, hogy elfogatta Pétert is. Ez a kovásztalan kenyerek ünnepén történt. ⁴Miután elfogatta Pétert, börtönbe vetette, és átadta négy, egyenként négy tagból álló katonai őrségnek, hogy őrizzék, mert a páskaünnep után akarta őt a nép elé vezettetni.*

Azért gondoljunk csak bele abba a helyzetbe! Azok, akik hisznek Krisztusban, mint Megváltójukban, azok bizony az életüket teszik kockára! Ez állandó fenyegetettséget jelent számukra. Ez a fenyegetettség erősödött fel azzal, hogy Heródes Agrippa hatalma – aki Nagy Heródes király unokája – még nagyobb lett a császár döntése után.

Heródes Agrippa király kedvében akart járni a zsidók előljáróinak, ezért a gyülekezet vezetőit sorban elfogatta és kivégeztette. Jakabot, János testvérét kivégeztette. Másokkal „csak” kegyetlenkedett. És úgy tűnik, Péter apostolra is ez a sors várt. Őt a legnagyobb ünnep, a Páska, a zsidók húsvétja után akarta kivégeztetni.

Az öreg halászt elfogatta és a korabeli kommandósok, vagyis a hadsereg elit katonái őrizték. Négy csapat katona, összesen 16 tagú őrség vigyázott az idős halászra. Micsoda dicsőség ez a király számára! De ez ma sincsen másként. Ma is látunk fegyvertelen férfiakat és nőket, akiket úgy visznek megbilincselve vezetőszáron, mintha tömeggyilkosok lennének.

Péternek és Jakabnak, meg Jánosnak meg akarták tiltani azt, hogy tanítsanak Jézus nevében. Sőt, már az is botránykő volt sokak szemében, hogy ők és a gyülekezet tagjai hittek Jézusban, akit Pilátus keresztre feszítettetett. A Római Birodalomban vallásszabadság volt, azonban a Birodalom egyik provinciájában, Júdeában már nem. Csak a zsidó vallás létezhetett. Jézus nem is hirdetett új vallást, de „az övéi nem fogadták be” mondja János evangélista (1,11). A Krisztus-követőket, a keresztyéneket ezért üldözték a zsidók.

De ne legyen semmi illúziónk, mert ma is ugyanúgy meg akarják mondani a másik embernek, hogy ő miben hihet, vagy akár azt is, hogy mi lehet a véleménye a világ dolgairól. Sokak szemében már az is skandalum, amikor egy hívő ember véleményt fogalmaz meg politikáról és politikai vezetőkről. Lukács ev. 13. fejezetében ezt olvassuk Jézusról: ³¹*Még abban az órában néhány farizeus ment oda hozzá, és így szóltak: Menj, távozz el innen, mert Heródes meg akar ölni. ³²Ő ezt mondta nekik: Menjetek, mondjátok meg annak a rókának: Íme, ma és holnap ördögöket űzők ki, és gyógyítok, de harmadnap bevégezem küldetésemet.*

Jézus Heródes negyedes fejedelmet rókának nevezi. Nincs mit szépíteni a dologon, elég kemény véleményt mond az uralkodóról. Ezért ha Jézusnak lehetett véleménye a királyról, akkor az Ő mai követőinek lehet véleménye a mai vezetőkről.

3. Mai Igénkhez visszatérve, Péter apostolt hitéért vetették börtönbe. Nem követett el sikkasztást, és vesztegetést sem fogadott el. Nem volt bűnöző. Azért vetették börtönbe, hogy megfélemlítsék a keresztyén gyülekezetet. A hatalom így akart kedvében járni egy csoportnak, hogy egy másik csoporttal kegyetlenkedett.

Mit tudott tenni a jeruzsálemi gyülekezet? Szinte semmit sem. Nem voltak összeköttetések fontos emberekkel. Nem volt vagyonuk, hogy letegyék az óvadékot vagy lefizessék az őrköt. Nem voltak katonáik, sem fegyvereik, hogy kiszabadítsák Pétert, ahogyan filmekben a bandavezért ki szokták szabadítani az emberei. Semmi ilyen lehetőség nem volt a kezükben.

Egyetlen lehetőségük volt: imádkozzanak. Az imádság lelki fegyvere volt csupán a kezükben.

De ezt az egyetlen lehetőséget ők megragadták és kihasználták. Azt olvassuk: **⁵Pétert tehát a börtönben őrizték, a gyülekezet pedig buzgón imádkozott érte Istenhez.** A gyülekezet pedig buzgón imádkozott érte Istenhez. Feszülten és kitartóan imádkoztak. Éjjel és nappal imádkoztak és könyörögtek. Nemcsak úgy megszokásból mondták el az esti imájukat. És nem is aludtak bele az imádkozásba. Hanem valósággal ostromolták az eget a gyülekezet tagjai az imádságukkal. **Hitték** azt, hogy van értelme imádkozni. Hitték azt, hogy Isten hallja az imádságukat, és ezért nem feleslegesen könyörögtek az Úrhoz Péterért.

4. És akkor megtörténik a csoda: Péter egészen különös módon szabadul ki a fogságából kivégzése előtti éjszakán. Egy angyal jelent meg előtte, az Úr angyala. És most talán sokan azt gondolják, hogy egy szárnyas lény volt az, aki felébreszti Pétert. Lehet ez is. De ez a szó, „angyal”, csupán annyit jelent, hogy „küldött”, „követ”, az Isten követe, küldötte, aki lehetett akár egy ember is. Sőt, akár lehetett az egyik börtönőr is – ezt nem tudhatjuk. Mindenesetre Isten indította őt, hogy menjen be Péter apostol cellájába, ébressze őt fel, vegye le a bilincseit és vezesse ki a börtönből.

Péter pedig engedelmeskedik ennek a szabadító követnek, az Úr angyalának, és elment Mária házához, mert ott szoktak összegyűlni Krisztus követői. És ott egy mulatságos eset történik: a szolgálólány, Rodé felismeri, hogy Péter zörget az ajtón, de mégsem engedi be. Ő is imádkozott Péterért, de amikor megjelent Péter, akkor nem akarta hinni, hogy ez lehetséges. Mintha nem is hitte volna igazán, hogy az imádságnak ereje van, sem azt, hogy az Úr bármit megtehet és bármit megadhat, mert Neki minden hatalmában van.

Olvastam egy modern történetet, ami nagyon hasonló esetről számol be: Egy kisvárosban a helyi gyülekezet közvetlen szomszédságában egy vállalkozó új bordélyházat és sztriptízbárt kezdett építeni. A gyülekezet tagjai felháborodtak a dologon, és miután a jogi utakon nem tudták megakadályozni a nyitást, **intenzív imahadjáratba kezdtek.** Heteken át reggel, délben és este azért imádkoztak, hogy Isten avatkozzon közbe, és valamilyen módon akadályozza meg a bűn fészkeinek megnyitását.

A tervezett megnyitó előtti héten egy hatalmas vihar kerekedett, és egy villám csapott a bordélyházba, amely **porig égett.**

A gyülekezet tagjai rendkívül büszkék voltak, és nyilvánosan ünnepelték „az imádság erejét”. A bordélyház tulajdonosa azonban megtudta, hogy a hívők miért imádkoztak, és **beperelte a gyülekezetet, a lelkészt és az egész közösséget a bíróságon.** A keresetében azzal vádolta őket, hogy közvetve vagy közvetlenül ők és az imáik felelősek az épülete és a vállalkozása megsemmisüléséért.

A bírósági tárgyaláson a gyülekezet ügyvédje és a lelkész hevesen tiltakozott, és határozottan **letagadták, hogy az imáiknak bármi köze lett volna a villámcsapáshoz és a tűzhoz.**

A bíró végignézte a papírokat, majd így szólt: *„Nem tudom, hogyan fogok dönteni ebben az ügyben, de a vádiratok alapján úgy tűnik, hogy van egy ateista **bordélyháztulajdonos, aki szentül hisz az imádság erejében,** és egy hívő keresztyén **gyülekezetünk, amely szerint az egész teljességgel lehetetlen és képtelenség.**”* (Forrás: internet)

5. És akkor megtörténik a csoda. Isten – ahogy az Ige több helyen is mondja: „erős kézzel és kinyújtott karral” cselekszik. De az imádkozó ember nem hiszi ezt el. Az ember nagy dolgot kér Istentől, de hite csak kicsi dologra elég. A jeruzsálemi gyülekezet is hatalmas dolgot kért Istentől, hogy szabadítsa ki Pétert, majd mégsem hitték el, hogy Péter kiszabadult a Heródes börtönéből.

És a másik, a modern, nagyvárosi gyülekezet is letagadta azt, hogy az imádságuk eredménye volt az, hogy a bordélyház leégett egy villámcsapás miatt. Bár ez a tiltakozás lehet, hogy inkább azért volt, mert féltek, hogy jogosan perelte be őket a vállalkozó.

A lényeg azonban az, hogy **mi hisszük-e, hogy Istennek van ereje hatalmasan cselekedni és megadni azt, amiért imádkozunk?** Vagy csupán azért imádkozunk és azért kérünk Istentől, mert a hívő emberek így szokták?

Van-e ereje a te imádságodnak? Tudunk-e hegyeket megmozgatni az imádság ereje által?

Ezek a kérdések, hiszem, elgondolkodtattak most bennünket. Ezért erősödjünk most meg, és hittel jelentsük ki:

„Amikor imádkozom, akkor hiszem, Isten meghallgat engem. Ezért azzal a szent komolysággal imádkozom, hogy ha kérem, akkor Isten megadhatja nekem kérésem. Hiszem ezt, és nem kételkedem.”

Most pedig együtt és hangosan ismételjük el együtt ezt a rövid hitvallást! Segítségképpen a kivetítőn is láthatjuk:

„Amikor imádkozom, akkor hiszem, Isten meghallgat engem. Ezért azzal a szent komolysággal imádkozom, hogy ha kérem, akkor Isten megadhatja nekem kérésem. Hiszem ezt, és nem kételkedem.” Úgy legyen! Ámen.

Loment Péter lelkipásztor

Kol 4,2

²Az imádkozásban és a hálaadásban legyetek kitartóak és éberek!